

PRELIMINARY EXAMINATION FOR PART I OF THE CLASSICAL TRIPPOS

Wednesday 14 June 2000 9 to 12

Paper 2

ALTERNATIVE GREEK TRANSLATION

Answer all questions.

Sections A and B carry equal weight.

It is important to write good English.

Answers from each Section must be tied up in separate bundles.

Write your number (not your name) on the cover-sheet of each Section.

SECTION A

Translate into English:

A1 ἐγὼ μὲν οὖν, ὡς ἄνδρες, οὐκ ἰδίαν ὑπέρ ἔμαιντοῦ νομίζω ταύτην γενέσθαι τὴν τιμωρίαν, ἀλλ᾽ ὑπέρ τῆς πόλεως ἀπάσης· οἱ γὰρ τοιαῦτα πράττοντες, ὅρῶντες οἷα τὰ ἀθλα πρόκειται τῶν ταινιῶν ἀμαρτημάτων, ἤττον εἰς τοὺς ἄλλους ἐξαμαρτήσονται, ἐὰν καὶ ὑμᾶς ὅρῶσι τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας. εἰ δὲ μή, πολὺ κάλλιστον τοὺς μὲν κειμένους νόμους ἐξαλεῖψαι, ἐτέρους δὲ θεῖναι, οἵτινες τοὺς μὲν φυλάττοντας τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας ταῖς ζημίαις ζημιώσουσι, τοῖς δὲ βουλομένοις εἰς αὐτὰς ἀμαρτάνειν πολλὴν ἀδειαν ποιήσουσι. πολὺ γὰρ οὕτω δικαιότερον ἢ ὑπὸ τῶν νόμων τοὺς πολίτας ἐνεδρεύεσθαι, οἱ κελεύοντοι μὲν, ἐάν τις μοιχὸν λάβῃ, ὃ τι ἂν οὖν βούληται χρῆσθαι, οἱ δὲ ἀγῶνες δεινότεροι τοῖς ἀδικουμένοις καθεστήκασιν ἢ τοῖς παρὰ τοὺς νόμους τὰς ἀλλοτρίας καταισχύνοντο γυναῖκας. ἐγὼ γὰρ νῦν καὶ περὶ τοῦ σώματος καὶ περὶ τῶν χρημάτων καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων κινδυνεύω, ὅτι τοῖς τῆς πόλεως νόμοις ἐπιθόμην.

LYSIAS I 47–50

[TURN OVER]

A2 ΚΡ. τάδε δέ, ὁ Σώκρατες, εἰπέ μοι. ἀρά γε μὴ ἐμοῦ προμηθῆ καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων μή, ἐὰν σὺ ἐνθένδε ἔξελθης, οἱ συκοφάνται ἡμῖν πράγματα παρέχωσιν ὡς σὲ ἐνθένδε ἐκκλέφασιν, καὶ ἀναγκασθῶμεν ἢ καὶ πᾶσαν τὴν οὐσίαν ἀποβαλεῖν ἢ συχνὰ χρήματα, ἢ καὶ ἄλλο τι πρὸς τούτους παθεῖν; εἴ γάρ τι τοιοῦτον φοβῇς, ἔασον αὐτὸς χαίρειν ἡμεῖς γάρ που δίκαιοι ἐσμεν σώσαντές σε κινδυνεύειν τοῦτον τὸν κίνδυνον καὶ ἐὰν δέγῃ ἔτι τούτου μεῖζω. ἀλλ᾽ ἐμοὶ πείθου καὶ μὴ ἄλλως ποίει.

ΣΩ. καὶ ταῦτα προμηθοῦμαι, ὁ Κρίτων, καὶ ἄλλα πολλά.

ΚΡ. μήτε τούννυν ταῦτα φοβοῦν· καὶ γάρ οὐδὲ πολὺ τάργυριόν ἔστιν ὃ θέλουσι λαβόντες τινὲς σῶσαί σε καὶ ἔξαγαγεῖν ἐνθένδε. ἔπειτα οὐχὶ δῆρας τούτους τοὺς συκοφάντας ὡς εὐτελέσι, καὶ οὐδὲν ἀν δέοι ἐπ' αὐτοὺς πολλοὺς ἀργυρίους; σοὶ δὲ ὑπάρχει μὲν τὰ ἐμὰ χρήματα, ὡς ἐγὼ οἶμαι, ἴκανα· ἔπειτα καὶ εἴ τι ἐμοῦ κηδόμενος οὐκ οἴει δεῦν ἀναλίσκειν τάμα, ξένοι οὗτοι ἐνθάδε ἔτοιμοι ἀναλίσκειν.

PLATO *Crito* 44 e–45 b 3

A3

ταῦτ' ἄρ' ὑσιδός ἀειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὁδυσσεὺς
τῆκετο, δάκρυ δὲ ἔδειν ύπὸ βλεφάροισι παρειάς.
ὅς δὲ γυνὴ κλαίησι φίλον πόσιν ἀμφιπεσοῦσα,
ὅς τε ἔης πρόσθεν πόλιος λαῶν τε πέσησιν,
ἀστεῖ καὶ τεκέεσσιν ἀμιնων νηλεές ἥμαρ
ἥ μὲν τὸν θυήσκοντα καὶ ἀσπαίροντα ἵδουσα
ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγα κωκύει· οἱ δέ τ' ὅπισθε
κόπτοντες δούρεσσι μετάφρενον ἦδε καὶ ὅμους
εἵρερον εἰσανάγουσι, πόγον τ' ἔχειν καὶ διζύν·
τῆς δὲ ἐλεεινοτάτῳ ἀχεῖ φθινύθουσι παρειαί –
ἄς Ὁδυσσεὺς ἐλεεινὸν ύπ' ὄφρύσι δάκρυνον εἰβεν.
ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθινε δάκρυα λείβων,
Ἄλκινοος δέ μιν οἷος ἐπεφράσατ' ἥδες ἐνόησεν,
ἥμενος ἄγχ' αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχοντος ἀκουσεν.
αἴψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηρύδαι·
“κέκλυτε, Φαιήκων ἥγητορες ἥδε μέδοντες,
Δημιόδοκος δέ ἥδη σχεθέτω φόρμιγγα λίγειαν·
οὐ γάρ πως πάντεσσι χαριζόμενος τάδε ἀείδει.”

HOMER *Odyssey* VIII 521–538

SECTION B

Translate into English:

B1 *The narrator remembers a discussion between Socrates and Crito on the subject of self-interest.*

Οἶδα δέ ποτε αὐτὸν καὶ Κρίτωνος ἀκούσαντα, ὡς χαλεπὸν ὁ βίος Ἀθήνησιν εἴη ἀνδρὶ βουλομένῳ τὰ ἑαυτοῦ πράττειν.

Νῦν γάρ, ἔφη, ἐμέ τινες εἰς δίκας ἄγουσιν, οὐχ ὅτι ἀδικοῦνται ὑπ’ ἐμοῦ, ἀλλ’ ὅτι νομίζουσιν ἥδιον ἄν με ἀργύριον τελέσαι τὴν πράγματα ἔχειν.

καὶ ὁ Σωκράτης, Εἰπέ μοι, ἔφη, ὁ Κρίτων, κύνας δὲ τρέφεις, ἵνα σοι τοὺς λύκους ἀπὸ τῶν προβάτων ἀπερύκωσι;

Καὶ μάλα, ἔφη· μᾶλλον γάρ μοι λυσιτελεῖ¹ τρέφειν τὴν μῆ.

Οὐκ ἀν οὖν θρέψαις καὶ ἄνδρα, δστις ἐθέλοι τε καὶ δίναιτο σοῦ ἀπερύκειν τοὺς ἐπιχειροῦντας ἀδικεῖν σε;

‘Ηδέως γ’ ἄν, ἔφη, εἰ μὴ φοβούμην ὅπως μὴ ἐπ’ αὐτόν με τράποιτο.

Τί δέ; ἔφη, οὐχ ὅρας ὅτι πολλῷ ἥδιον ἔστι χαριζόμενον οἷς ποὶ ἀνδρὶ τὴν ἀπεχθόμενον ὠφελεῖσθαι; εὐθὺς δέ τοι εἰς τὸν τοιούτων ἄνδρῶν, οἱ πάντες ἀν φιλοτιμηθεῖεν φίλω σοι χρήσθαι.

XENOPHON *Memorabilia* II 9 1 3

¹ λυσιτελεῖ it profits, is expedient

B2

Theseus tells Adrastus to bury the dead.

σὺγ’, ‘Ἄδραστ’, ἔχε στόμα,
καὶ μὴ ‘πίπρασθεν τῶν ἐμῶν τοὺς σοὺς λόγους
θῆσ· οὐ γάρ ἥκει πρὸς σὲ κηρύσσων ὅδε,
ἀλλ’ ὡς ἔμ’· ἡμᾶς καποκρίνασθαι χρεών.
καὶ πρῶτα μέν σε πρὸς τὰ πρῶτ’ ἀμείφομαι.
οὐκ οὔδ’ ἐγὼ Κρέοντα δεσπόζοντ’ ἐμοῦ
οὐδὲ σθένοντα μεῖζον, ὥστ’ ἀναγκάσαι
δρᾶν τὰς Ἀθήνας ταῦτ’· ἄνω γάρ ἄν βέοι
τὰ πράγματα, οὕτως εἰ ‘πιταξόμεσθα δή.
πόλεμον δὲ τοῦτον οὐκ ἐγὼ καθίσταμαι,
ὅς οὐδὲ σὺν τοῖς δηλοῦν ἐς Κάδμου χθόνα·
νεκροὺς δὲ τοὺς θανόντας, οὐ βλάπτων πόλιν,
θάψαι δικαιῶ, τὸν Πανελλῆνων νόμον
σώζων. τέ τούτων ἐστὶν οὐ καλῶς ἔχον;
εἰ γάρ τι καὶ πεπόνθατ’ Ἀργείων ὑπο,
τεθνάσιν, ἡμένασθε πολεμίους καλῶς,
αἰσχρῶς δ’ ἐκείνοις, χὴ δίκη διοίχεται.

EURIPIDES *Suppliants* 513–524, 526–530